

ΚΛΑΪΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ: “ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ ΠΑΝΤΡΕΎΕΙ ΤΙΣ ΜΕΓΆΛΕΣ ΜΟΥ ΑΓΆΠΕΣ, ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΊΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΉ”!



@συνέντευξη/επιμέλεια Άννα Μουσογιάννη

Το νέο βιβλίο της [Κλαίρης Θεοδώρου “Εραστές του Φωτός”](#) από τις [Εκδόσεις Ψυχογιός](#) είδε το “φως της μέρας” και άνοιξε τις σελίδες του στο κοινό τέλη του 2020. Αναμφίβολα κατάφερε να κερδίσει τις καρδιές μας καθώς είναι ένα βιβλίο που όχι μόνο διαβάζεται απνευστί αλλά αγγίζει και ευαίσθητες χορδές μας δια μέσου των δύο του ηρωίδων. Η Κλαίρη Θεοδώρου για άλλη μια φορά κατάφερε με μαεστρία να μαγειρέψει διαφορετικά υλικά και να βγάλει ένα ενιαίο και υπέροχο αποτέλεσμα ικανοποιώντας το *διανοητικό μας ουρανίσκο*. Η συγγραφέας μίλησε στο MyWritersgang για το νέο της βιβλίο την οποία και ευχαριστώ πολύ.

1. Τι ήταν αυτό που σε ενέπνευσε να γράφεις την ιστορία της Nelly's;

Η ίδια η Nelly's. Και ο τρόπος ή μάλλον καλύτερα η στιγμή που αυτή «μπήκε» στη ζωή μου. Η φωτογραφία είναι το πάθος μου και τη μέρα που ξεκίνησα τις σπουδές μου σε αυτήν, στο πρώτο

μάθημα, οι πρώτες εικόνες που προβλήθηκαν στην οθόνη, ήταν τα γυμνά της Nelly's στην Ακρόπολη. Ένωσα τη μαγεία τους, συνειδητοποίησα την απόλυτη ευτυχία της στιγμής και μετατράπηκα αυτομάτως σε ένα είδος φανατικής συλλέκτριας κάθε πληροφορίας σχετικής με το έργο και τη ζωή της. Άρχισα λοιπόν να συγκεντρώνω υλικό. Οτιδήποτε, ακόμα και η πιο μικρή λεπτομέρεια από τη ζωή αυτής της σπάνιας γυναίκας, με αφορούσε. Και κάπως έτσι, πολλά χρόνια αργότερα, γεννήθηκε αυτό το βιβλίο.

2. Πόσο εύκολο ή δύσκολο ήταν για εσένα να κάνεις αποδόμηση και να παντρέψεις έντεχνα την αληθινή ζωή της με τη φαντασία ούτως ώστε να βγει αυτό το τόσο όμορφο και ενιαίο αποτέλεσμα; Διευκρινίζω ότι το ρωτάω αυτό διότι όταν μπαίνει το προσωπικό στοιχείο όπως είναι η ζωή ενός τόσο διάσημου προσώπου θέλει επιδέξιο σμίλευμα ούτως ώστε ούτε να παραποιηθεί ούτε να εκτεθεί η ζωή στην προκειμένη της Nelly's!

Παραδόξως ήταν αρκετά εύκολο. Έγραφα σαν να ήξερα αυτή τη γυναίκα ανέκαθεν, σαν να είχα ζήσει στο πλάι της όλες τις μεγάλες της στιγμές, ευχάριστες και δυσάρεστες. Εννοείται πως υπήρξε ενδελεχής έρευνα προηγουμένως, παρόλα αυτά πολλές φορές με **καθοδηγούσε η διαίσθησή μου και αυτά που διάβαζα «ανάμεσα στις γραμμές»**. Όπως κι αν έχει, προσπάθησα να μείνω όσο πιο κοντά γινόταν στην προσωπική της ιστορία και χειρίστηκα την κάθε λεπτομέρεια με απέραντο σεβασμό. Το βιβλίο αυτό βέβαια δεν είναι βιογραφία. Είναι εμπνευσμένο από τη ζωή της Nelly's και όχι βασισμένο απόλυτα σε αυτήν. Εξού και η μετονομασία από Nelly's σε Άλμα.

3. Γνωρίζοντας ότι η φωτογραφία είναι μια μεγάλη σου αγάπη πόσο αποστασιοποιημένη κατάφερες να μείνεις σε αυτή την ιστορία; Συναντάμε την Κλαίρη στις ηρωίδες;

Καθόλου αποστασιοποιημένη. Νομίζω ότι είναι το πιο «προσωπικό» μου βιβλίο, παντρεύει άλλωστε τις δυο μεγάλες μου αγάπες, τη φωτογραφία με τη συγγραφή. Συναντάμε λοιπόν την Κλαίρη και στις δύο ηρωίδες και μάλιστα σε πολλές φάσεις της ιστορίας. Όσοι με γνωρίζουν λοιπόν λίγο καλύτερα και ξέρουν πού να ψάξουν, είμαι σίγουρη ότι θα με «βρουν» στις σελίδες από τους ΕΡΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ.

4. Στη Nelly's στους «εραστές του φωτός» έδωσες το όνομα Άλμα από το Αλεξάνδρα αλλά εγώ θεωρώ ότι επιδέξια της έδωσες το όνομα που ταίριαζε στη φύση της κρίνοντας από τη γνωστή ισπανική φράση *el alma libre* δηλαδή ελεύθερη ζωή! Έτυχε ή πέτυχε και ήλθε και έδεσε;

Βασικά είναι «ελεύθερη ψυχή» και ναι, αυτό ακριβώς είχα στο μυαλό μου. Επέλεξα το ονοματεπώνυμο Αλεξάνδρα Μακρόγλου για να το κόψω στη συνέχεια σε Άλμα. **Γιατί, αν μη τι άλλο, η Nelly's είχε ψυχή. Ελεύθερη ψυχή!**



5. Και ερχόμαστε στην άλλη ηρωίδα σου την Ελληνόπη! Τι σε ενέπνευσε να της δώσεις αυτό το όνομα; Τι σε οδήγησε να δώσεις ένα χαρακτήρα τόσο αντίθετο από την κεντρική ηρωίδα;

Η Ελληνόπη -ως όνομα- είναι υπαρκτό πρόσωπο. Γνώρισα όντως πριν από λίγα χρόνια μια κοπέλα με το μοναδικό αυτό όνομα και ο τρόπος που το απέκτησε αποτέλεσε το έναυσμα, την έμπνευση δηλαδή για τη δημιουργία αυτής της ηρωίδας. Από εκεί και έπειτα όμως ο χαρακτήρας και η ζωή της Ελληνόπης, όπως περιγράφονται στο βιβλίο, είναι προϊόντα μυθοπλασίας.

Δεν ξέρω κατά πόσο η Ελληνόπη είναι τόσο διαφορετική από την Άλμα. Εγώ βλέπω περισσότερα πράγματα να τις ενώνουν απ' ότι να τις χωρίζουν. Είναι σίγουρα αδερφές ψυχές και κατά μία έννοια έχουν περάσει και οι δύο δια πυρός και δια σιδήρου πριν συναντηθούν, ενώ ακόμα και τα «πάθη» τους είναι κοινά: η φωτογραφία, τα σκυλιά

τους, η σκοτεινή γοητεία της ομορφιάς, ο έρωτας.

6. Στο βιβλίο σου αυτό μας δείχνεις διαφορετικές μορφές αγάπης! Αυτή της Άλμας και του Αλέξη και εκείνη της Ελληνόπης με τον εκάστοτε σύντροφο! Δεδομένου ότι και οι δύο ηρωίδες προήλθαν από αγαπημένες και δεμένες οικογένειες που σημαίνει ότι είχαν μια γερή βάση έστω και ασυνείδητα γιατί τις ταλαιπώρησε τόσο πολύ η αγάπη ή την ταλαιπώρησαν; Ήταν το τίμημα που έπρεπε να πληρώσουν για το μεγάλο τους έρωτα : τη φωτογραφία;

Νομίζω ότι στο κομμάτι του έρωτα, τα πράγματα στις ζωές όλων είναι απρόβλεπτα. Το μήλο δεν πέφτει πάντα κάτω από τη μηλιά **κι εδώ ισχύει το «απ' το ρόδο βγαίνει αγκάθι» και το αντίθετο.** Σίγουρα στην περίπτωση της Άλμας έπαιξε πρωταρχικό ρόλο στη ζωή της η φωτογραφία, η τέχνη που με τη λάμψη της επισκίασε τους πάντες και τα πάντα, θέτοντάς τους σε δεύτερη μοίρα. Η Ελληνόπη από την άλλη ήταν άβγαλτη, άμαθη, αθώα, ίσως και αφελής. Και σίγουρα άτυχη. Ή τυχερή. **Γιατί, αν δεν είχε διαβεί αυτόν τον δρόμο, δεν θα είχε ανακαλύψει ποτέ το δικό της μονοπάτι στον κόσμο της φωτογραφίας,** δεν θα είχε γνωρίσει την Άλμα και δεν θα είχε γίνει ποτέ αυτή που έγινε. Τα πάντα λοιπόν είναι σχετικά. Και οι δυσκολίες είναι συχνά οι μεγαλύτερες ευκαιρίες κι ας μην το αντιλαμβανόμαστε εκείνη την ώρα.

7. Στα βιβλία σου οι ήρωες σου δημιουργούν διαφορούμενα συναισθήματα. Τους συμπαθείς και τους αντιπαθείς συνάμα. Πώς το επιτυγχάνεις αυτό; Θεωρείς ότι οι άνθρωποι είναι καλοί ή κακοί κατά συνθήκη;

Θεωρώ ότι όλοι μας είμαστε τα πάντα. **Εν δυνάμει καλοί ή κακοί, άλλες φορές συμπαθητικοί ή αντιπαθητικοί, λειτουργώντας ίσως και σαν καθρέφτης ανάλογα με το ποιος βρίσκεται απέναντί μας.** Έτσι λοιπόν, για μένα τουλάχιστον που η αληθοφάνεια και το βάθος των χαρακτήρων είναι ίσως το άλφα και το ωμέγα της γραφής μου, είναι απολύτως αναμενόμενο και επιθυμητό να λειτουργούν οι ήρωές μου κατ' αυτόν τον τρόπο και να προκαλούν αυτά τα συναισθήματα. Οτιδήποτε άλλο θα ήταν φτιαχτό και ψεύτικο. Δεν υπάρχει απόλυτα καλό, όπως δεν υπάρχει και απόλυτα κακό.

8. Τώρα αυθόρμητα, σκεπτόμενη τις δύο ηρωίδες σου και τις παράλληλες πορείες τους, θέλω να σε ρωτήσω το εξής: Καλλιτέχνης γεννιέσαι ή γίνεσαι; Είναι εκ γενετής μικρόβιο ή επίκτητο; Το πηγαίο ταλέντο και τη ροπή προς κάποια τέχνη είναι κάτι που μπορείς να καταπνίξεις; Ειδικά αν οι συνθήκες δεν ευνοούν την ανάπτυξη του; Νομίζω ότι αυτό παραλίγο να συμβεί με την Ελληνόπη...

Νομίζω ότι όλοι μας γεννιόμαστε με κάποιες συγκεκριμένες κλίσεις. Το θέμα είναι πρώτον το αν θα τις ανακαλύψεις -αυτό είναι δυστυχώς πολλές φορές και θέμα τύχης- και δεύτερον κατά πόσο θα επιλέξεις να τις εξελίξεις από εκεί και έπειτα. Δεν είναι εύκολος ο δρόμος αυτός και ούτε είναι πάντα όλα ρόδινα. Οι απογοητεύσεις είναι πολλές και οι αμφιβολίες και τα πισωγυρίσματα ακόμα περισσότερα. **Το θέμα είναι τελικά το πόσο «δοσμένος» είσαι. Τι είσαι διατεθειμένος να κάνεις ή να μην κάνεις αντίστοιχα,** το κατά πόσο μπορείς να φανταστείς τον εαυτό σου χωρίς αυτό που σε γεμίζει και σου δίνει ζωή. Προσωπικά, μου είναι αδύνατο να χαλιναγωγήσω και πολύ περισσότερο να καταπνίξω την κλίση μου αυτή...

9. Στην αρχή του βιβλίου σου αναφέρεις μια διάσημη φράση του Όσκαρ Ουάιλντ : «Δεν υπάρχει τίποτα υγιές στη λατρεία της ομορφιάς»! και μάλιστα, ειπωμένη από καθηγητή στη Σχολή Καλών Τεχνών! Δεν θεωρείς ότι αυτό είναι απόλυτο; Η λατρεία της ομορφιάς δεν είναι κάτι που συμβάλει στην άνθηση των τεχνών; Ειδικά αν αυτό αφορά έναν πίνακα ζωγραφικής ή μια φωτογραφία;

Η ομορφιά είναι κάτι εντελώς υποκειμενικό και προσωπικά δεν νομίζω πως αποτελεί αυτοσκοπό στην τέχνη. **Είναι το άπιαστο, το άυλο, το εξωπραγματικό, το κυνήγι μιας ουτοπίας θα μπορούσε να πει κανείς που μπορεί να γίνει πολύ επικίνδυνη, καθώς είναι πανεύκολο να μετατραπεί σε εμμονή.** Παράλληλα αν μεταφέρει κανείς αυτήν τη φράση στον τομέα των ανθρώπινων σχέσεων -όπως συμβαίνει στο βιβλίο- τότε αυτή ταυτίζεται με το επιφανειακό και συχνά επίπλαστο που χαρακτηρίζει πολλές φορές τις ερωτικές σχέσεις.

10. Αφού σε ευχαριστήσω για το χρόνο σου θα ήθελα να ρωτήσω αν ετοιμάζεις κάτι καινούριο και να δώσεις μια ευχή στους αναγνώστες σου εμπνευσμένη από τους Εραστές του Φωτός!

Το μόνο που θα σας πω είναι ότι επανέρχομαι τον Οκτώβριο του '21 με μία ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΗ έκπληξη.
Κάτι εντελώς διαφορετικό που ελπίζω να σας συναρπάσει.

Όσον αφορά τώρα την ευχή, θα δανειστώ ένα κομματάκι από το κείμενο που υπάρχει αντί
αφιέρωσης στην αρχή του βιβλίου:

*«Ο Leonard Cohen, ο μεγάλος αυτός τραγουδοποιός είχε πει κάποτε πως στα πάντα υπάρχει μια ρωγμή
και πως από εκεί ακριβώς είναι που μπαίνει το φως.*

Στις ρωγμές μας λοιπόν... Και στο φως που αποδεικνύεται πιο δυνατό από οποιοδήποτε σκοτάδι!»



«Δεν υπάρχει τίποτα το υγιές γύρω από τη λατρεία της ομορφιάς»
Η Άλμα και η Ελληνόπη όμως πιστεύουν ότι ομορφιά είναι όλο το
φως που κρύβουμε μέσα μας.

Δυο γυναίκες αιχμαλωτίζουν τις στιγμές με τον φωτογραφικό τους
φασκό, ωστόσο η μοίρα τις φέρει κοντά: την Άλμα στη δύση της ζωής
της και την Ελληνόπη στο καταμεσήμερο. Ένα διαρκές παιχνίδι του
φωτός με τη σκιά είναι άλλωστε και η ίδια η ύπαρξή τους.

Γεμάτη ανατροπές η ζωή της πρώτης. Από την καταστροφή
του Αιθιόπης και της Σμύρνης, στην κοσμοπολίτικη Δρέσδη του
Μεσοπολέμου και από τα πρώτα φωτογραφεία της Ερμού στη Νέα
Υόρκη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Παρτενέρ της στον χορό οι
πιο εξεχουσες προσωπικότητες της εποχής.

Γεμάτη πληγές η ζωή της δεύτερης. Από την πνιγηρή επαρχία
στην ολόφωτη πρωτεύουσα και από την οδύνη ενός ανεκπλήρωτου
έρωτα στην απόδραση από έναν γάμο χωρίς έρωτα.

Γεμάτη αγάπη η σχέση τους και κάπως έτσι, ο κόσμος ξαφνικά
αλλάζει. Και τα σκοτάδια τους γεμίζουν φως...

ΨΥΧΟΓΙΟΣ Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psychogios.gr



ΕΣΕΙΣ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΠΑΝΤΑ Σ' ΕΠΑΦΗ